

Repertoriumnummer

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen – recht sprekend zoals in kort geding – verleent de volgende beschikking:

A.R. nr. 2009/267/C

INZAKE :

1. _____ , zonder gekend beroep, wonende te

2. _____ , zonder gekend beroep, wonende te

eisers, die als raadsman hebben Mr. _____ , advocaat te

TEGEN :

Het VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd _____ ,

verweerder, hebbende als raadsman Mr. _____ , advocaat te
_____, er kantoorhoudende

en A.R. nr. 2009/267/A

INZAKE :

1. _____ zonder gekend beroep, wonende te

2. _____ , zonder gekend beroep, wonende te

eisers, die als raadsman hebben Mr. _____ , advocaat te

TEGEN :

Het **VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door

verweerder, hebbende als raadsman Mr. _____, advocaat te
_____, er kantoorhoudende

* * * * *

De volgende processtukken worden in acht genomen, zowel in de zaak A.R. nr. 2009/266/A als in de zaak A.R. nr. 2009/2678/A :

- de gedinginleidende dagvaarding, bij exploit van 10.09.2009 van het ambt van gerechtsdeurwaarder _____ te _____
- de conclusies voor verweerder, neergelegd ter griffie op 08.10.2009, op 18.11.2009 en op 29.12.2009
- de conclusies voor eisers, neergelegd ter griffie op 29.10.2009 en op 10.12.2009
- de voor de partijen overgelegde stukken.

* * * * *

1. Procedure

De oorspronkelijke vordering in de zaak A.R. nr. 2009/266/A strekte er volgens de dagvaarding toe het mondeling bevel van 12.06.2009 tot staking van strijdig gebruik, schriftelijk bekrachtigd bij beslissing van 18.06.2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur _____, op te heffen.

De oorspronkelijke vordering in de zaak A.R. nr. 2009/267/A strekte er volgens de dagvaarding toe het mondeling bevel van 12.06.2009 tot staking van strijdig gebruik, schriftelijk bekrachtigd bij beslissing van 18.06.2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur _____, op te heffen.

Deze vordering strekte er verder toe het mondeling stakingbevel van 04.08.2009 wegens strijdig gebruik van het terrein in doorbreking van het bekrachtigd stakingbevel van 12.06.2009, schriftelijk bekrachtigd bij bekrachtigingbesluit van 10.08..2009 door gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op te heffen.

Deze vorderingen, tijdig en regelmatig ingesteld, zijn ontvankelijk, waaromtrent geen betwisting bestaat.

In de conclusies voor eisers worden thans de doelstellingen van de beide dagvaardingen nagestreefd.

Nu de zaken gekend onder A.R. nr. 2009/266/A en onder A.R. nr. 2009/267/A betrekking hebben op dezelfde feitelijkheden en dezelfde administratieve handelingen, is er aanleiding de zaken samen te voegen en in één vonnis te berechten, overeenkomstig artikel 30 van het gerechtelijk wetboek.

2. De feiten

2.1.

Op 12.06.2009 werd aan eisers mondeling een bevel tot staking van strijdig gebruik aangezegd, schriftelijk bekrachtigd bij beslissing van 18.06.2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur betreffende de constructies gelegen te kadastraal gekend onder

2.2.

Door de lokale politie van de politiezone werd op 01.03.2009 vastgesteld dat de toestand op het terrein ongewijzigd is, en inzonderheid :

"De paardenstallen met de aanbouwsels zijn onveranderd aanwezig en de boogserre is inmiddels van een plasticzeil voorzien. Het wrak van de afgedankte woon- of werfwagen werd verplaatst in het verlengde van de stallen, en het aantal voertuigen op het verhard gedeelte nabij de inrit, is ongewijzigd gebleven. Daarenboven werd een bijkomende "tent" opgetrokken tussen de paardenstal en de geparkeerde voertuigen; deze tent bestaat uit een buizenstel waarboven een dak in plasticzeil werd geconstrueerd. Wij dienen bijgevolg vast te stellen dat er doorbreking is van het bekrachtigd stakingsbevel."

3. Beoordeling

3.1.

Zowel het mondeling bevel tot staking als de kennisgeving en de bekrachtigingbeslissing zijn conform de vigerende wetgeving tussengekomen.

3.2.

Overeenkomstig artikel 154, zesde lid van het Decreet Ruimtelijke Ordening kunnen personen op wie het stakingsbevel van toepassing is de opheffing van het stakingsbevel vorderen voor de voorzitter zetelend in kort geding.

3.3.

In dit geval werd het bevel tot stopzetting gegeven wegens het strijdig gebruik en strijdige uitbating op het perceel te
voor "het stallen van voertuigen, een woon/werfwagen en het opslaan van allerlei materiaal", en "tevens voor het strijdig gebruik van een wederrechtelijk, opgetrokken boogvormige serre, verhardingen in steenslag en een paardenstal die niet volgens de verleende stedenbouwkundige vergunning d.d. 16/01/1996 werd opgetrokken".

3.4.

Het bevel tot stopzetting is een preventieve administratieve maatregel die beoogt een halt toe te roepen aan een verdere aantasting van een goede ruimtelijke ordening, wat deel uitmaakt van het te beschermen leefmilieu.

Het komt niet toe aan de voorzitter van de rechtbank, zetelend als in kort geding, om te oordelen of de geviseerde werken al dan niet vergunningplichtig zijn.

De voorzitter vermag slechts te oordelen of er voldoende aanwijzingen zijn om het stakingsbevel en het bekrachtigingbevel te rechtvaardigen (Van Acker, F. *Handhavingszakboekje Ruimtelijke Ordening*, Kluwer 2008, p. 111; Rb Gent, 4 april 2003).

3.5.

Bij de beslechting van het geschil omtrent de opheffing van het stopzettingbevel kan de rechter in kort geding geen rekening houden met een eventueel later te nemen beslissing van de overheid.

Uit de stukken blijkt slechts dat eiseres over een stedenbouwkundige vergunning beschikt, afgegeven op 16.01.1996 voor het bouwen vaneen schuilhok voor één paard met een maximale oppervlakte van 12 m² en met één volledig open zijde (stuk 4 van eisers).

Uit de overgelegde fotoreeks blijkt tevens dat op het betreffend terrein een aantal gammele koterijen werd opgericht die de grenzen van de stedenbouwkundige vergunning van 16.01.1996 verre overschrijden.

Daarenboven blijkt dat op dit terrein allerhande voertuigen en voorwerpen worden of werden opgeslagen.

In die omstandigheden voldoet het bevel tot stopzetting aan de vereisten van formele wettigheid en interne wettelijkheid, en is géén van de door eisers ontwikkelde argumenten van aard tot een andere conclusie te leiden.

Daarenboven is op grond van de vaststellingen van de verbalisanten het onrechtmatig doorbreken van het oorspronkelijk stakingbevel ten genoegte van recht bewezen.

De vordering is dan ook ongegrond.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER

Dit vonnis wordt uitgesproken op tegen spraak en in eerste aanleg;

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de latere aanvullingen en wijzigingen daaraan en deze van de wetten van 26.06.2000 en 30.06.2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen koninklijke besluiten van 20.07.2000 werden in acht genomen;

De zaken gekend onder A.R. nr. 2009/266/A en onder A.R. nr. 2009/267/A worden samengevoegd;

De vorderingen van eisers zijn ontvankelijk doch ongegrond en wordt afgewezen;

Eisers worden veroordeeld tot de kosten, voor henzelf begroot op € 192,71 + € 192,71 + € 1.200,00 = € 1.585,42 en voor verweerder op € 1.200,00 rechtsplegingvergoeding.

Dit vonnis werd uitgesproken op elf februari tweeduizend en tien in openbare terechtzitting van het kort geding, met als zetel

, ondervoorzitter, waarnemend voorzitter
, griffier.